

การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของนักเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6

รศ.ดร. สุนทรวิจิตร และ รศ. สุนทรวิจิตร
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มุ่งศึกษาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของนักเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 6 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้แก่ ผู้บริหารฝ่ายวิชาการ และครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขต 6 จำนวน 101 คน เครื่องมือที่ใช้ คือแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม และการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของนักเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 6 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.981 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และเทคนิคการประชุมสัมมนาของผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) ตามมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาจีนทั้ง 4 ด้าน คือด้านภาษาเพื่อการสื่อสาร ด้านภาษาและวัฒนธรรม ด้านภาษากับความ สัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ด้านภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก และความเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของนักเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 6 ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 9 คน

ผลการศึกษาพบว่า (1) การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของนักเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 6 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก (2) การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของนักเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 6 ตามมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาจีนโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 (3) ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของนักเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 6 พบว่าด้านภาษาเพื่อการสื่อสาร นักเรียนมีความสามารถฟัง พูด อ่าน และเขียนเป็นภาษาจีนได้แตกต่างกัน ด้านภาษาและวัฒนธรรมนักเรียนสามารถบอกเกี่ยวกับสิ่งใกล้ตัวเป็นภาษาจีนได้ แต่การวิเคราะห์ข่าว เหตุการณ์ หรือสรุปใจความสำคัญนั้นยากสำหรับในระดับมัธยมศึกษา แต่ถ้าให้เวลาก็สามารถทำได้ ด้านภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นการอธิบายความเหมือน หรือความแตกต่างระหว่างภาษาจีน

Corresponding Author : นางสาวรติพร แสนรายเงิน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
E-mail : pilin1_2@hotmail.com

กับภาษาไทยนั้นนักเรียนทำได้ดีมาก ส่วนการนำภาษาจีนมาประยุกต์ในชีวิตประจำวันนั้นนักเรียนสามารถปฏิบัติได้เพียงได้ขึ้นอยู่กับคำศัพท์ภาษาจีนว่ามีความรู้มากหรือน้อย และด้านภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลกภาษาจีน นักเรียนสามารถสื่อสารในสถานการณ์จริง นักเรียนสามารถพูด สนทนาพื้นฐานเป็นภาษาจีนในคำศัพท์ที่ได้เรียนมาได้ดี ส่วนการเผยแพร่ หรือประชาสัมพันธ์ข้อมูลนั้นทำได้ยาก

คำสำคัญ: การจัดการเรียนการสอนภาษาจีน

Chinese Learning Management of Mayyjayomsuksa Students Under The Secondary Educational Service Area Office Six

Ratiporn Sanruayngern and Dhorn Suntrayuth
Faculty of Education, Burapha University

Abstract

The objectives of the research was to focus on the studying about chinese learning management for students in high school of The Secondary Educational Service Area 6. The samples who was studied were Chinese teachers and academic directors in high school of The Secondary Educational Service Area 6. The research Instruments are the questionnaires about the condition of the respondents and the management of learning and teaching Chinese Language for students in high school of The Secondary Educational Service Area 6. The Reliability of Questionnaires by Coefficient Alpha of Cronbach is 0.981. Data were analyzed by were Mean ($\bar{X}$), Standard Deviation (SD) and Connoisseurship. By following the standard of learning Chinese language in four different skills. They are Language for communication, Language and Culture, Language and Relationship with Other Learning Areas, Language and Relationship with Community and the world. Therefore the opinions of professional who are teaching Chinese Language of students in high school to be under the Secondary Educational Service Area 6.

The results of the study were as follow: (1) chinese learning management of matthayomsuksa students under the secondary educational service area 6 was approximately at high level. (2) Chinese teaching for the students of Educational Service Area 6 was different approximately 0.5 from basic level of Chinese learning. (3) The opinions from the experts could separate as Language for Communications, the students who studied Chinese could listen, speak, read and write Chinese well but each students could do each skills differently, some spoke well and some wrote well. In addition, other students who did not study in Chinese Program could listen, speak, read, and write worse than the

Corresponding Author : Miss.Ratiporn Sanruayngern Faculty of education Burapha University
E-mail : pilin1_2@hotmail.com

Chinese Program students. The Language and Cultures, the students could call each items around them in Chinese but analyzing or summarizing main ideas of news were quite too hard, but they could do if teachers gave them enough time. Then, the students usually past tense the Chinese basic cultures that they learnt. The Language and Relationship for other Educational Program, the students could analyze how different between Thai and Chinese well. Some students could adapt to use Chinese in dairy life but not at all. The Language for Social and World, the students could communicate in real situations. They could talk or communicate well by using words that they learnt. However, publishing or promoting school to native Chinese was quite hard because speaking with native Chinese had to spell very clear and correct words to let them understand.

Keywords: Chinese learning

บทนำ

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นสิ่งจำเป็น ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาข้อมูลเพิ่มเติม และเพื่อการประกอบอาชีพ (นรินทร์ สังขรัชชา, 2537) โดยภาษาจีนเป็นภาษาหนึ่ง ซึ่งได้ทวีความสำคัญขึ้นเรื่อยๆ ทั้งในแง่ของการติดต่อสื่อสารและการทำธุรกิจ ปัจจัยเรื่องขนาดของประเทศและจำนวนประชากร ทำให้ภาษาจีนเป็นภาษาที่มีคนใช้มากที่สุดในโลกและถือเป็นหนึ่งในห้าภาษาหลักขององค์การสหประชาชาติ (อมรรพร ปวบุตร, 2547) ประเทศไทยจึงมีการตื่นตัวในเรื่องการเรียนการสอนภาษาจีนมากขึ้นทุกขณะ (เผิง บิน บิน, 2554) โดยได้ตระหนักถึงหลักการสอนภาษาที่ดี อันประกอบด้วย 1) การสอนให้เกิดการเรียนรู้และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษา 2) เนื้อหาที่ใช้มีพอสมควรเท่าที่ใช้ในชีวิตประจำวัน 3) การใช้กิจกรรมทางภาษาเป็นเครื่องในการฝึก และถือเป็นหัวใจของการดำเนินการสอน 4) การสอนยึดนักเรียนเป็นสำคัญครูเป็นผู้ชี้แนะ ส่งเสริมความสามารถในการแสดงออกและความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน 5) การสอนเน้นทักษะรวมมากกว่าทักษะเดียว (ทักษะสัมพันธ์) และเน้นพัฒนาการทางภาษา และทางสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงได้จัดทำมาตรฐานสาระการเรียนรู้ภาษาจีน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานตามกรอบหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และกำหนดตัวชี้วัดของสาระการเรียนรู้ภาษาจีนเป็นขั้นปี เพื่อเป็นแนวทางสำหรับสถานศึกษาในการนำไปออกแบบบทเรียนและพัฒนา

การเรียนการสอนภาษาจีนให้เหมาะสมกับผู้เรียน และสภาพการเรียนการสอนในโรงเรียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) แต่กลับพบว่า ในประเทศไทยนั้น ประสิทธิภาพการเรียนภาษา จีนอยู่ในระดับต่ำ ผู้เรียนจำนวนมากไม่สามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ขาดแบบเรียนและวิธีการสอนที่เหมาะสมกับบริบทของประเทศ อีกทั้งยังขาดแคลนบุคลากรที่เชี่ยวชาญทางด้านนี้ด้วย (รณพล มาสันติสุข, 2551) จากสภาพปัญหาและเหตุผลที่กล่าวมา ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของนักเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 เพื่อนำผลการวิจัยไปเป็นข้อมูลในการวางแผนพัฒนาการเรียนการสอนให้สามารถจัดการศึกษาได้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ชุมชน และท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นไปตามมาตรฐานการสอนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของนักเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายวิชาการกับครูสอนภาษาจีนเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน ของนักเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน ของนักเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยมุ่งศึกษาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนตามมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาจีน คือ (1) ภาษาเพื่อการสื่อสาร (2) ภาษาและวัฒนธรรม (3) ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น (4) ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

1) ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1) ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารฝ่ายวิชาการ จำนวน 37 คน และครูสอนภาษาจีน จำนวน 70 คน ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 6 รวมทั้งหมดจำนวน 107 คน

1.2) กลุ่มตัวอย่างกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้ ได้แก่ ผู้บริหารฝ่ายวิชาการจำนวน 32 คน และครูสอนภาษาจีนจำนวน 69 คน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขต 6 โดยใช้การกำหนดตัวอย่าง ตามตารางอัตราส่วนของเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) และใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) ได้จำนวนทั้งสิ้น 101 คน

1.3) ผู้เชี่ยวชาญในการประชุมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้บริหาร กลุ่มครูคนไทยที่สอนภาษาจีน และกลุ่มครูคนจีนที่สอนภาษาจีนในประเทศไทย จำนวนทั้งสิ้น 9 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล มี 2 ฉบับ ประกอบด้วย

ฉบับที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพของ

ผู้ตอบแบบสอบถาม และการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของนักเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 โดยประกอบด้วย ผู้บริหารฝ่ายวิชาการ และครูสอนภาษาจีนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 มี 2 ตอนโดย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถามเพื่อจำแนกตามตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของนักเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ตามมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาจีน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.981

ฉบับที่ 2 แบบสอบถามประเด็นปัญหา

เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของนักเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ตามมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาจีน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 3 ข้อใหญ่ 9 ข้อย่อย เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์จากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน พิจารณาตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาแบบสอบถาม ตลอดจนความชัดเจน และความเหมาะสมในการใช้ภาษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ฉบับที่ 1 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหารฝ่ายวิชาการ และครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 6 โดยผู้วิจัยส่งทางไปรษณีย์ อีเมล คู่มือเอกสารของแต่ละโรงเรียน ที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 6 อีกทั้งบางโรงเรียนผู้วิจัยไปส่งและรับกลับด้วยตนเอง (ตุลาคม 2558-มกราคม 2559)

ฉบับที่ 2 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวม

ข้อมูลจากการจัดประชุมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) (11 มกราคม 2559)

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย ค่าสถิติการแจกแจงแบบที่ (t-test) t-test for dependent sample ค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และค่าความน่าจะเป็น (p) ตามลักษณะของข้อคำถามแต่ละข้อ

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของนักเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 6 ตามมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาจีน

มาตรฐานการเรียนรู้ภาษาจีน	n = 101		ระดับ	อันดับที่
	$\bar{X}$	SD		
1. ภาษาเพื่อการสื่อสาร	2.79	0.08	มาก	3
2. ภาษาและวัฒนธรรม	2.89	0.08	มาก	1
3. ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น	2.89	0.07	มาก	2
4. ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก	2.79	0.06	มาก	4
รวม	2.84	0.09	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของนักเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากมีลำดับจาก

มากไปน้อย คือ ด้านภาษาและวัฒนธรรม ด้านภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ด้านภาษาเพื่อการสื่อสาร และด้านภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

ตารางที่ 2 ผลการทดสอบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างระหว่างผู้บริหารฝ่ายวิชาการกับครูสอนภาษาจีนในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของนักเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 6 ตามมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาจีน

มาตรฐานการเรียนรู้ภาษาจีน	ครูสอน ภาษาจีน		ผู้บริหารฝ่าย วิชาการ		t	p
	(n = 69)		(n = 32)			
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
1. ภาษาเพื่อการสื่อสาร	2.80	0.19	2.75	0.19	1.99	.07
2. ภาษาและวัฒนธรรม	2.91	0.19	2.83	0.25	2.72*	.02
3. ภาษาด้วยความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น	2.92	0.15	2.82	0.15	4.75*	.00
4. ภาษาด้วยความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก	2.80	0.17	2.77	0.17	1.43	.18
รวม	2.86	0.18	2.79	0.19	5.19*	.00

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของนักเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ตามมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาจีนโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านภาษาเพื่อการสื่อสาร และด้านภาษาด้วยความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก ไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านภาษาและวัฒนธรรม และด้านภาษาด้วยความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 3 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อผลการวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของนักเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ตามมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาจีน

ผลการวิจัย	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			
	เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ภาษาเพื่อการสื่อสาร	9	100	-	-
2. ภาษาและวัฒนธรรม	9	100	-	-
3. ภาษาด้วยความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น	9	100	-	-
4. ภาษาด้วยความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก	9	100	-	-

จากตารางที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลจากการประชุมสัมมนาของผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) มีจุดประสงค์เพื่อยืนยันผลการวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของนักเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ในด้านความถูกต้องครบถ้วนของการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน พบว่า ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับผลการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของนักเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ตามมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาจีน คิดเป็นร้อยละ 100

อภิปรายผล

การอภิปรายผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกกล่าวถึงประเด็นสำคัญที่ค้นพบจากการศึกษาตามความมุ่งหมายของการวิจัย และกรอบแนวคิด ดังนี้

1. การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของนักเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ตามมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาจีน โดยรวมอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากเช่นกัน ทั้งนี้การจัดการเรียนการสอนในมาตรฐานการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนนั้นมีความพร้อม ทำให้สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (XINYUAN LIU, 2555) ที่ศึกษาสภาพ ปัญหา และแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนประถมศึกษา พบว่า การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนโดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก

การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของนักเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ปรากฏผล ดังนี้

1.1) การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของนักเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ตามมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาจีน ด้านภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยรวมอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะกระบวนการจัดกิจกรรมการสอนภาษานั้น ก่อนการเรียนการสอนทุกครั้งครูผู้สอนต้องบอกผู้เรียนถึงสิ่งที่เรียน เช่น การเรียนเรื่องการขออภัย การให้คำแนะนำ หรือการขอโทษ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (Meng Qiu, 2555) อ้างอิงจาก (Scott, 1981) ที่ศึกษาการพัฒนาชุดการสอนภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เริ่มต้นเรียนภาษาจีนในประเทศไทย ได้กล่าวถึงขั้นตอน และกระบวนการในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) ไว้ว่ามีขั้นตอนในการสอน 3 ขั้นตอนต่อไปนี้ (1) บอกวัตถุประสงค์ (2) ใช้รูปแบบภาษาในบริบท (3) ฝึกการถ่ายโอน

1.2) การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของนักเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ตามมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาจีน ด้านภาษาและวัฒนธรรม โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเช่นกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูมีความใส่ใจในวิชาที่รับผิดชอบในการทำการสอน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (XINYUAN LIU, 2555) ที่ศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนประถมศึกษา พบว่า ด้านบทบาทของครู ครูเป็นแบบอย่างในการพูดภาษาจีนที่ถูกต้องตามหลัก ใช้กระบวนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังคำสัมภาษณ์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ว่า “ครูต้อง

มีบทบาทในการถ่ายทอดภาษาและวัฒนธรรมจีนได้อย่างถูกต้อง”

1.3) การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของนักเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ตามมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาจีน ด้านภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนมีสื่อการเรียนการสอน และเทคโนโลยีเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (เฟิง บิน บิน, 2554) ที่ศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนในประเทศไทย พบว่า แนวทางการแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน การใช้สื่อการเรียนการสอนในยุคปัจจุบันมีความสำคัญ และความจำเป็นมากในการที่จะช่วยการสอนของครูให้เป็นไปอย่างราบรื่น สมดังจุดมุ่งหมาย เพราะสื่อการเรียนการสอนจะช่วยจัดบรรยากาศสิ่งแวดล้อมในห้องเรียนช่วยพัฒนาทักษะด้านต่างๆ ของผู้เรียนให้สมบูรณ์

1.4) การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของนักเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ตามมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาจีน ด้านภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก โดยรวมอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากโรงเรียนและชุมชน มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (จารุกร จรดล, 2558) ที่ศึกษาสภาพ ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 พบว่า ด้านหลักสูตรแนวทางการพัฒนาที่ได้มาจากการสัมภาษณ์ คือ ควรมีการจัดทำหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนแบบบูรณาการในสถานศึกษา มีการบูรณาการจัดหลักสูตรให้สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียน ท้องถิ่นและความต้องการของชุมชน ตลอดจนให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาจีน

2. ความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายวิชาการกับครูสอนภาษาจีนเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของนักเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 พบว่า การเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของนักเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ตามมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาจีน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านภาษาเพื่อการสื่อสาร และด้านภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก ไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านภาษาและวัฒนธรรม และด้านภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของนักเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 6 ตามมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาจีนพิจารณารายด้านโดยผู้วิจัย พบว่า ด้านภาษาเพื่อการสื่อสาร และด้านภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลกไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านภาษาและวัฒนธรรม และด้านภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

3. ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของนักเรียนมัธยม

ศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 โดยวิเคราะห์ข้อมูลจากการประชุมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) พบว่า

3.1) ภาษาเพื่อการสื่อสาร นักเรียนที่เรียนภาษาจีนมีความสามารถฟัง พูด อ่าน และเขียนเป็นภาษาจีนได้ แต่นักเรียนมีความสามารถปฏิบัติได้แตกต่างกัน นักเรียนอื่นทั่วไปที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มแผนศิลป์ภาษาจีนสามารถ ฟังพูด อ่าน และเขียนเป็นภาษาจีนได้แค่พื้นฐาน ส่วนกลุ่มนักเรียนที่อยู่แผนศิลป์ภาษาจีนสามารถพูด อ่าน และเขียนแสดงเป็นภาษาจีนได้มากกว่านักเรียนอื่นทั่วไป เพราะการปรับตัว ความตั้งใจในการเรียนภาษาจีนแตกต่างกัน ภาษาจีนเป็นภาษาที่สอง ต้องให้เวลานักเรียนปรับตัวเพื่อฝึกฝน อีกทั้งภาษาจีนเป็นภาษาที่ค่อนข้างยากในการจำแต่ถ้าฝึกฝนให้มากก็สามารถทำได้ ทั้งนี้เนื่องจากภาษาจีนไม่ได้เป็นภาษาแม่ ทำให้ไม่เกิดความเคยชินเท่าไรนัก จึงต้องให้นักเรียนได้มีความสัมพันธ์กับภาษาจีน เมื่อนักเรียนเริ่มคุ้นเคยกับภาษาจีนนักเรียนก็จะมีการปรับตัวทางด้านภาษาจีนมากขึ้น มีความตั้งใจ และสนใจมากขึ้นอีกด้วยซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (ธารา ด่านเจริญสุข, 2551) ที่ศึกษาการปรับตัวของนักเรียนที่เรียนโรงเรียนสองภาษา: ศึกษาเฉพาะกรณีนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ G.7-G.9 โรงเรียนสารสาสน์รุ่มเกล้า เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร พบว่า การปรับตัวด้านการเรียน นักเรียนมีความตั้งใจและเอาใจใส่ต่อการเรียน มีความพยายามที่จะเรียนให้ผลการเรียนดี มีความมุ่งมั่นจะเรียนให้สำเร็จ และมีความพึงพอใจในการเรียน สามารถควบคุมภาวะเครียดและกดดันความวิตกกังวลในการเรียนได้

3.2) ภาษาและวัฒนธรรมผู้เริ่มเรียนภาษาจีนแรกๆ นั้น การบอกเกี่ยวกับสิ่งใกล้ตัวเป็น

ภาษาจีนถือว่าเป็นสิ่งพื้นฐานที่ต้องสามารถทำได้ แต่ภาษาจีนด้านการวิเคราะห์ข่าว เหตุการณ์ หรือสรุปใจความสำคัญเป็นภาษาจีนบางครั้งเป็นสิ่งที่ยากเกินไปในระดับมัธยมศึกษา แต่ถ้าให้เวลานักเรียนในการปฏิบัติ และฝึกฝนปฏิบัติให้บ่อย นักเรียนก็จะสามารถทำได้ นักเรียนไทยปัจจุบันส่วนใหญ่ปฏิบัติจากการท่องจำมากกว่าที่นักเรียนจะคิด วิเคราะห์ หรือสรุปสาระสำคัญด้วยตัวเองเป็นภาษาจีน ส่วนวัฒนธรรมจีนพื้นฐานที่นักเรียนได้เรียนมานักเรียนให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมกิจกรรมและปฏิบัติตนได้เหมาะสมในการเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมจีนตามโอกาสและความสนใจของนักเรียน ทั้งนี้เนื่องจากภาษาจีนนักเรียนเรียนรู้จากการท่องจำเป็นส่วนใหญ่ หลักสูตรการจัดการเรียนการสอน และครูผู้สอนจึงมีความสำคัญเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (จารุกร จรดล, 2558) ที่ศึกษาสภาพ ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 พบว่า แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ เขต 3 ทั้ง 4 ด้าน (1) ควรบูรณาการหลักสูตรภาษาจีนให้สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียน (2) ควรจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความแตกต่างของผู้เรียน (3) ควรส่งเสริมให้ใช้สื่อการสอนที่กระตุ้นให้เกิดความรู้ที่หลากหลาย และ (4) ควรให้ครูมีการศึกษาและวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล

3.3) ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นการอธิบายความเหมือน หรือความแตกต่างทางด้านภาษาระหว่างภาษาจีนกับภาษา

ไทยนั้น นักเรียนทำได้ดีมาก เพราะครูผู้สอนได้สอน ความแตกต่างทางภาษากับตัวนักเรียนเอง นักเรียน จะรู้มากหรือน้อยนั้นขึ้นอยู่กับครูผู้สอนและความ สนใจในการเรียน ส่วนการนำภาษาจีนมาประยุกต์ ให้เข้ากับชีวิตประจำวัน นักเรียนสามารถปฏิบัติได้ แต่ไม่ทุกคน นักเรียนจะสามารถปฏิบัติได้มากน้อย เท่าไร ขึ้นอยู่กับความรู้ของคำศัพท์ภาษาจีน แต่การ นำภาษาจีนมาบูรณาการกับกลุ่มสาระอื่นนั้น ถ้า นักเรียนมีการเตรียมตัวศึกษาค้นคว้า สิ่งที่คุณครูสอน หรือสิ่งที่นักเรียนสนใจ นักเรียนสามารถปฏิบัติได้ ทั้งนี้วิธีการแก้ปัญหาคือเพิ่มทักษะพื้นฐานให้แน่น ฝึกพื้นฐานภาษาจีนให้ดี แก้ไขหลักสูตร และแผน การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ (จารุกร จรตล, 2558) ที่ศึกษาสภาพ ปัญหาและแนวทางการพัฒนา การจัดการเรียน การสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 3 พบว่า ด้านหลักสูตร แนวทางการ พัฒนาที่ได้มาจากการสัมภาษณ์ คือ ควรมีการจัดทำ หลักสูตรการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนแบบ บูรณาการในสถานศึกษามีการบูรณาการจัดหลักสูตร ให้สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียน ท้องถิ่น และ ความต้องการของชุมชน ตลอดจนให้ชุมชนมีส่วนร่วม ในการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาจีน

3.4. ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและ โลกภาษาจีนนักเรียนสามารถสื่อสารในสถานการณ์ จริง นักเรียนสามารถพูดคุย สนทนา พื้นฐานเป็น ภาษาจีนในคำศัพท์ที่ได้เรียนมาเช่นการให้ข้อมูล ตัวเอง หรือสิ่งใกล้ตัวนักเรียนสามารถนำมาใช้ได้จริง และสามารถทำได้ดีเนื่องจากเป็นคำศัพท์ที่ใกล้ตัว นักเรียนจึงให้ความสนใจมากที่จะศึกษาสิ่งรอบตัว ส่วนการเผยแพร่ หรือประชาสัมพันธ์ข้อมูลเกี่ยวกับ

โรงเรียน ชุมชนเป็นภาษาจีน ให้คนจีนทราบนั้น ทำได้ยาก เพราะการที่จะสื่อสารกลับเจ้าของภาษา ให้รู้เรื่อง และเข้าใจนั้นนักเรียนต้องมีการออกเสียง หรือสำเนียงที่ถูกต้อง การที่จะทำให้นักเรียนสื่อสาร กับเจ้าของภาษาเข้าใจนั้นต้องมีการฝึกพูดภาษาจีน กับเจ้าของภาษาอีกทั้งต้องใช้ภาษาจีนในการพูด บ่อยๆ แต่ถ้าจะให้พูดก็สามารถพูดได้ในสิ่งที่นักเรียน เคยเรียนและจำได้ นักเรียนจะกล้าที่พูดเป็นภาษาจีน ทั้งนี้วิธีการแก้ปัญหาคือการสร้างแหล่งเรียนรู้โดย เครื่องมือเทคโนโลยีที่เป็นภาษาไทยและตัวแปล ภาษา เพื่อให้ นักเรียนสามารถหาความรู้และมี องค์ความรู้มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (XIAN XIAO DAN, 2555) ที่ศึกษาปัญหา และ แนวทางการพัฒนาการปฏิบัติงานของนักศึกษาจีน ตามโครงการความร่วมมือไตรภาคีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า ด้านการใช้ภาษาในการสื่อสาร แนวทาง การพัฒนา การการปฏิบัติของนักศึกษาจีน นักศึกษาควรได้รับ การฝึกสอน การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารกับเด็กไทย รวมไปถึงการสอนด้วยสื่อ อุปกรณ์ต่างๆ เช่น รูปภาพ เทป วีดีโอต่างๆ เพื่อพัฒนาการสอนให้มีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. เชิญผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้ที่ประกอบอาชีพ เกี่ยวกับภาษาจีนมาให้ความรู้ ปลูกฝังความสำคัญ ของภาษาจีน ก่อนเรียน เพื่อให้ นักเรียนมีความตั้งใจ ในการเรียนภาษาจีน

2. จัดกิจกรรมในชั้นเรียนให้นักเรียนมีการ พูด การฟัง การเขียน แสดงความรู้สึก และ ความ คิดเห็นของตนเอง ของเพื่อนร่วมชั้นเรียนเป็นภาษาจีน มากขึ้น เพื่อให้ นักเรียนมีความคุ้นเคยกับการพูด การฟัง การเขียน แสดงความรู้สึก ความคิดเห็นของ

ตนเอง ของเพื่อนร่วมชั้นเรียน และสามารถจับใจ
ความสำคัญในเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นเป็นภาษาจีน
ได้มากยิ่งขึ้น

3. ครูผู้สอนควรเพิ่มกิจกรรม คาบเวลาเรียน
หรือแบบฝึกหัดที่เกี่ยวกับภาษาจีนให้มากขึ้น เพื่อให้
นักเรียนมีคำศัพท์ มีความรู้ต่างๆ และมีความชำนาญ
เกี่ยวกับภาษาจีนและประเทศจีนมากขึ้น เนื่องจาก
ในบางข้อนั้นยังมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ในจำนวน
ของคนหมู่มาก

4. ผู้บริหารสถานศึกษาให้ครูแก้ไขในส่วน
ของหลักสูตร และแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน
ให้มีการบูรณาการกับวิชาอื่นให้มากขึ้น อีกทั้งให้
ครูเพิ่มความรู้ในด้านคำศัพท์ภาษาจีน และความรู้
พื้นฐานให้นักเรียนเกิดความชำนาญมากขึ้น เพื่อให้
นักเรียนสามารถนำความรู้ด้านภาษาจีนมาปรับใช้ใน
ชีวิตประจำวันมากขึ้น

5. ทางผู้บริหารสถานศึกษาควรจัดสรร
บุคลากรครูเจ้าของภาษา และจัดซื้อโปรแกรมแปล
ภาษาให้กับนักเรียน เพื่อให้เด็กนักเรียนมีทักษะในการฟัง
การออกเสียงที่ดี และถูกต้องตามหลักการออกเสียง
ภาษาจีน อีกทั้งทำให้นักเรียนสามารถหาความรู้ และ
มีองค์ความรู้เกี่ยวกับภาษาจีนมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์
ทางการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของนักเรียน
มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา เขต 6

2. ควรศึกษาสภาพ ปัญหา และแนวทางการ
พัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของ
นักเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การ
ศึกษามัธยมศึกษา เขต 6

3. ควรศึกษาการวัดและการประเมินผล
การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของนักเรียน
มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา เขต 6

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณา
จาก รองศาสตราจารย์ ดร.ธรร สุนทรายุทธ อาจารย์
ที่ปรึกษาหลัก รองศาสตราจารย์ ดร.สุวิชัย โกศลยะวัฒน์
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ
ในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ และประสบการณ์
อย่างกว้างขวาง ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้จึงขอ
กราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ดร.ลัดดา
ผลวัฒน์ ดร.บงกชกร วิทยานุกรณ์ และ ดร.รุ่งทิพย์
พรหมศิริ ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบ
ให้คำแนะนำแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยให้มี
คุณภาพ ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหารสถาน
ศึกษา และครูสอนภาษาจีน สถานศึกษาทุกแห่งที่ให้
อนุเคราะห์ให้เมตตาอนุญาต ความร่วมมือเป็นอย่างดี
ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อการวิจัยในครั้งนี้
ขอขอบพระคุณคณาจารย์ภาควิชาการบริหารการ
ศึกษา และคณาจารย์หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
ทุกท่านที่ประสิทธิประสาทวิชาความรู้และข้อเสนอแนะ
ตลอดระยะเวลาการศึกษา รวมถึงเพื่อนๆ ทุกท่าน
สำหรับคำปรึกษา กำลังใจ และความช่วยเหลือที่มี
ให้กันเสมอมาและขอขอบพระคุณ คุณพ่อประเชิญ
คุณแม่วราภรณ์ แสนรวยเงิน และครอบครัวทุกๆ ท่าน
ที่เป็นกำลังใจ และสนับสนุนผู้วิจัยตลอดมา

สุดท้ายผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าวิทยานิพนธ์
ฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารสถานศึกษา และ
ครูผู้สอน ตลอดจนผู้สนใจโดยทั่วไป

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- นรินทร์ สังข์รักษา. (2537). **การบริหารจัดการ** (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: เอ็มพันธ์.
- จารุกร จรตล. (2558). **สภาพ ปัญหา และแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต 3**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ธารา ด่านเจริญสุข. (2551). **การปรับตัวของนักเรียนโรงเรียนสองภาษา : ศึกษา เฉพาะกรณีนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ G.7-G.9 โรงเรียนสาธิตสนมเกล้าเขตลาดกระบังกรุงเทพมหานคร. การศึกษาอิสระสังคมสงเคราะห์ศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.**
- รณพล มาสันติสุข. (2551). **การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยระดับประถม-มัธยมศึกษา**. กรุงเทพฯ: ศูนย์จีนศึกษา สถาบันเอเชียศึกษา.
- เฟิง บิน บิน. (2554). **ปัญหาและข้อเสนอแนะการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนในประเทศไทย**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อมราพร ปาบุตร. (2547). ภาษาจีน. **กุญแจความรู้สู่โลกสื่อสารยุคใหม่. ทินส์คิดส์แอนด์แฟมิลี่**, 8(96), 74-79.
- Meng Qiu. (2555). **การพัฒนาชุดการสอนภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 ที่เริ่มต้นเรียนภาษาจีนในประเทศไทย**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- Xian Xiao Dan. (2555). **ที่ศึกษาปัญหา และแนวทางการพัฒนาการปฏิบัติงานของนักศึกษาจีนตามโครงการความร่วมมือไตรภาคีทางการศึกษา**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- Xinyuan Liu. (2555). **สภาพ ปัญหา และแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดชลบุรี**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.